

органів влади, що створює правовий конфлікт між виконавцями послуг та їх замовниками.

Вважаємо необхідними такі напрями удосконалення організації державного регулювання на ринку житлово-комунальних послуг: заохочення розвитку конкуренції на ринку (антимонопольні дії); реформа державної житлової політики; контроль НКРЕКП за ринком житлово-комунальних послуг; запровадження стандартів якості житлово-комунальних послуг; аудиторська перевірка обґрунтованості тарифів на житлово-комунальні послуги; перехід від пільг і субсидій до адресних грошових виплат; створення умов та визначення чіткого механізму державно-приватного партнерства на ринку житлово-комунальних послуг; економічна мотивація енергозбереження та ефективного поводження з твердими побутовими відходами.

ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ УПРАВЛІННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Н. В. ДРІЛЬ, ас.

К. В. КУХТІН, ас.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова 17
ndril@mail.ru; katya.kuhtin@gmail.com*

Проблеми реформування і розвитку галузі житлово-комунального господарства (ЖКГ) сьогодні є надзвичайно актуальними, оскільки підприємства житлово-комунального господарства з одного боку знаходяться в кризовому стані (про що свідчить збитковість їх функціонування та використання фізично зношених основних засобів), а з іншого – відповідають за якість надання послуг, що забезпечують задоволення базових потреб населення.

Про актуальність вирішення проблем житлово-комунального господарства свідчить і значна кількість публікацій, присвячених дослідженню різних аспектів функціонування підприємств галузі. Зокрема, проблемам реформування системи управління підприємствами ЖКГ присвячені сучасні публікації таких дослідників як: Л. Г. Бойко О. В. Заїка, О. О. Потапчик, О. В. Тарановський та ін.

За результатами аналізу робіт вітчизняних та зарубіжних науковців можна зробити висновок про те, що одним з дієвих інструментів реформування підприємств ЖКГ є зміна підходів до управління цими підприємствами. У літературі, виділяють три таких підходи: управління за цілями, управління за результатами та програмно цільове управління.

1. Управління за цілями – передбачає встановлення чітких цілей для кожного працівника і контроль їх досягнення через зворотній зв'язок. Цей підхід

пов'язаний із деталізацією цілей для кожного виконавця, тому за умов змін умов діяльності підприємства, коригування цілей та переорієнтація на їх досягнення пов'язана із значними зусиллями, що можна вважати одним із основних недоліків цього підходу.

2. Програмно-цільовий підхід – пов'язаний з розробкою і реалізацією програм розвитку суб'єктів господарювання різних рівнів для досягнення обмеженого переліку пріоритетних цілей. Метод відрізняється ретельним обґрунтуванням витрат ресурсів та поділом програм на складові елементи, реалізація яких контролюється менеджментом. Підхід активно використовується для управління підприємствами, що контролюються державною (включно з підприємствами ЖКГ).
3. Управління за результатами – передбачає не лише встановлення цілей, а й чітких кількісних критеріїв міри їх досягнення, що дозволяє обґрунтовувати рішення, що стосуються удосконалення системи управління.

Серед переваг застосування управління за результатами на підприємствах ЖКГ можна виділити такі:

а) встановлення зрозумілої системи критеріїв досягнення цілей дозволить розраховувати показники ефективності для кожної тактичної або стратегічної цілі на основі порівняння витрат ресурсів та результату (при цьому для кожного підприємства розробляється унікальна система критеріїв, залежно від його специфіки: теплопостачання, водопостачання, електропостачання та ін.);

б) застосування управління за результатами дозволяє розробити систему матеріального стимулювання працівників галузі (при цьому розмір премії залежить від міри досягнення цілей, що у свою чергу вимірюється шляхом порівняння нормативних та фактичних показників, що характеризують успішність діяльності підприємств ЖКГ);

в) управління за результатами дозволяє краще контролювати досягнення цілей і реагувати у разі незадовільної роботи керівників структурних одиниць підприємств галузі.

Таким чином, застосування управління за результатами дозволить підвищити ефективність підприємств ЖКГ і забезпечити розвиток цієї галузі.

Список використаних джерел:

1. Бурак О. М. Аспекти державного стратегічного управління житлово-комунальним господарством України / О. М. Бурак // «Бізнес Інформ». – Харків : ВД ІНЖЕК, 2015. – № 3. – С. 275–279
2. Димченко О. В. Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління: монографія / О.В. Димченко; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Харків : ХНАМГ, 2009. – 356 с.
3. Покуца І. В. Системний підхід до планування капітальних ремонтів основних засобів на підприємствах водопровідно-каналізаційного господарства / І. В. Покуца // «Бізнес Інформ». – Харків : ВД ІНЖЕК, 2014. – № 12. – С. 220–224